

TECHNOLOGIE PRZYROSTOWE W REKONSTRUKCJI KOŚCI TWARZOCZASZKI

Piotr Chomik ^{1,2}, Ewa Chomik ¹, Krzysztof Dowgierd ²

¹ Klinika Vivadental, Gdańsk

² Wojewódzki Specjalistyczny Szpital Dziecięcy w Olsztynie, Centrum Wad Twarzoczaszki, Oddział Chirurgii Głowy i Szyi w zakresie Chirurgii Szczękowo-Twarzowej.

Rekonstrukcja kości twarzoczaszki stanowi coraz poważniejszy problem w chirurgii szczękowo-twarzowej, gdyż z roku na rok rośnie liczba chorych, wymagających coraz bardziej skomplikowanych zabiegów rekonstrukcyjnych ubytków twarzoczaszki, spowodowanych wcześniejszymi resekcjami nowotworów, urazami lub wrodzonymi wadami rozwojowymi twarzoczaszki (np. rozszczepy, zespół Treacher-Collins, Crouzona, Aperta i inne). Problem ten w coraz większym stopniu dotyczy także dzieci oraz młodocianych. Z uwagi na duży potencjał wzrostowy struktur kostnych twarzoczaszki w tej grupie wiekowej zabiegi rekonstrukcyjne muszą uwzględniać ten fakt, a nawet wykorzystywać go w planie leczenia, aby ostateczny efekt był jak najbardziej zbliżony do ideału.

Autorzy prezentują własne doświadczenia w rekonstrukcji ubytków struktur kostnych twarzoczaszki z wykorzystaniem powszechnie znanej metody osteogenezy dystrykcyjnej oraz nowatorskich metod sterowanej regeneracji kości z wykorzystaniem komórek ADRC (*adipose derived regenerative cells*). Dodatkowo, zaprezentowane zostaną metody rekonstrukcji ubytków kostnych twarzoczaszki z wykorzystaniem płatów przeniesionych na zespoleniach mikrochirurgicznych, które prezentują pewien potencjał wzrostu wraz z postępującym wzrostem szkieletu kostnego twarzy oraz po wgojeniu stanowią doskonałą podporę dla rekonstrukcji implantoprotetycznych.